

SOKOLSKI GLASNIK

GLASILO SAVEZA SOKOLA KRALJEVINE JUGOSLAVIJE

MESEČNI PRILOG "SOKOLSKO SELO"

Čuvajte Jugoslaviju!

Zahvalnost Nj. Kr. Vis. Kneza-Namesnika Pavla Savezu slovenskog Sokolstva

Na pozdravni telegram, koji je Savez slovenskog Sokolstva uputio Njegovom Veličanstvu Kralju Petru II sa sletom braće bugarskih Junaka u Sofiji, preko Poslanstva Kraljevine Jugoslavije u Sofiji stigao je s najvišeg mesta sledeći telegram zahvalnosti:

POSLANSTVU
KRALJEVINE JUGOSLAVIJE
SOFIJA

Izvilito po najvišem nalogu Kneza-Namesnika izjaviti zahvalnost starijemu Savezu slovenskog Sokolstva u Sofiji na pozdravu sa sletom bugarskih Junaka i želju Kneza - Namesnika za uspeh Saveza slovenskog Sokolstva u njegovim plemenitim naporima za predak Slovenstva.

Ministar Anić

Zahvala Saveza SKJ bugarskim Junacima

Savez Sokola Kraljevine Jugoslavije uputio je Savezu bugarskih gimnastičkih društava »Junak«, povodom prijema jugoslovenskog Sokolstva na sletu u Sofiji, kako od strane braće Junaka tako i od strane bugarskog naroda, sledeću pismenu zahvalu:

Beograd, 19. jula 1935.

BRATSKOM
SAVEZU BUGARSKIH GIMNASTIČKIH DRUŠTAVA »JUNAK«

SOFIJA

Braćo i sestre!

Po povratku s veličanstvenog VIII junacko-sokolskog sleta u Sofiji, mi, jugoslovenski Sokoli, smatramo za svoju prvu dužnost da po diktatu naših slovenskih osećaja izrazimo svoju najtopliju blagodarnost bratskom Savezu bugarskih Junaka a preko njega i celom bugarskom narodu za sve ono uživo i lepo što smo za vreme divnih sletskih dana u Sofiji doživeli i osetili.

Oduševljen doček i ispraćaj koji ste nam priredili, lepote Vaše prestolnice i njene okoline, ljubaznost i predurjetljivost sofijskih gradana i vlasti, gospodljubivost i pažnja kojima ste nas za sve vreme bavljenja u Vašoj zemlji obasipali, duboko su se urezali u srca sviju jugoslovenskih Sokola, i Vaš uspeli slet ostaće nam za uvek jedna od najmilijih uspomena.

Junaci i Junakinje! Uzorna disciplina u Vašim redovima, složno izvođenje vežbi na sletištu, a povrh svega toga nacionalni duh koji tako izrazito izbija iz Vašega članstva i snažno

Zanimanje Turske za organizaciju jugoslovenskog Sokolstva

Koncem prošlog meseca doputovali su u Beograd izaslanici turske vlade, i to direktor Rečim Apak, narodni poslanik i Nizentin Kršan, direktor za telesno vaspitanje pri predstavništvu vlade u Ankari. Izaslanici turske vlade po poslanku u Beograd odmah su postigli Savez Sokola Kraljevine Jugoslavije i interesovali se o organizaciji i o stanju Sokolstva, kao i uopće telesnog vaspitanja u Jugoslaviji. Iz Beograda u povratku su u pratnji zamenika starejšine Saveza SKJ i starešine Sokolske župe Novi Sad brata dra Ignjata Pavla Subotića, gde ih je na stanici dočekala celokupna uprava tamоšnjeg Sokolskog društva. U Subotici oni su pregledali gradnju Sokolskog doma i radove na sletištu, koje se podiže za dogodisnji pokrajinski slet, uvelike se interesujući za način i organizaciju sokolskog rada. Iz Subotice ugledni gosti

Na povratak sa sofijskog sleta, Sokolska župa Novi Sad povelja je sa sobom iz Sofije dva naraštaja bugarskih Junaka koji su uzeti kao pitomec župskog naraštajskog škole u Novom Sadu. Pitomec će provesti predviđeno vreme u naraštajskoj školi o trošku župe i po završenom tečaju vratiće se u svoju domovinu.

Bugarski naraštaji kao pitomeci našega Sokolstva

Na povratak sa sofijskog sleta, Sokolska župa Novi Sad povelja je sa sobom iz Sofije dva naraštaja bugarskih Junaka koji su uzeti kao pitomec župskog naraštajskog škole u Novom Sadu. Pitomec će provesti predviđeno vreme u naraštajskoj školi o trošku župe i po završenom tečaju vratiće se u svoju domovinu.

Izlazi svakog petka — Godišnja pretplata 50 Din — Uredništvo i uprava nalazi se u Učiteljskoj tiskari, Frančiškanska ulica broj 6, telefon broj 2177 — Račun poštanske štedionice broj 12.943 — Oglasi po ceniku — Rukopisi se ne vraćaju

Ljubljana, 23 avgusta 1935

God. VI — Broj 31

Odjeci sofijskog sleta u stranoj štampi

Veliki VIII slet Saveza bugarskih Junaka u Sofiji, kome su učestvovalo poglavito tolike tisuće jugoslovenskih Sokola, pored brojnih delegacija češkoslovačkog, ruskog i poljskog Sokolstva, dokle na kome je bilo predstavljeno celokupno slovensko Sokolstvo, nije ostao nazaprežni ni u stranoj štampi. Pored toga što se je ovim sletom in extenso pozabavila sva bugarska štampa te uz najdetaljnije opise svih sletskih priredaba najvidnije istakla i njegovo veliko značenje, posvetivši sletu čitave stranice pa i cele brojeve svojih listova, te pored toga što je ovaj slet bio u suštini prikazan i u našoj, jugoslovenskoj štampi (po našem mišljenju ne baš tako dovoljno), takođe i mnogi veliki evropski listovi doneli su mnoge vesti o ovome sletu, među kojima nekoji i uz vrlo simpatične komentare. Biće vredno stoga, da nekoje od tih listova ovde citiramo, bilo u izvodu ili u celini.

Londonski »Tajmps«
o jugoslovensko - bugarskom bratstvu
na sletu u Sofiji

U jednom od svojih prošlih brojeva londonski »Tajmps« donosi članak o impozantnim manifestacijama slovenskog bratstva na nedavnom sletu u Sofiji. List podvlači naročito manifestaciju jugoslovensko-bugarskog bratstva u prijateljstvu, koje su bile tako sjajno izražene na ovome sletu. Ovaj veliki londonski list piše, da su ove manifestacije dokaz, kako je duboko prodrla misao bratstva i zbljžanja među široke narodne slojeve. Pisac članka posebice ističe, da su Sofija i cela Bugarska tom prilikom manifestrale za slovensku ideju uopće, ali da su manifestacije ljubavi i simpatija za susednu Jugoslaviju natkrile sve druge. Zatim pisac članka opisuje pojedinstvenosti s ovih sofijskih svečanosti.

»Pobeda Tirševog Slovensiva na Balkanu«
Uvodnik praških »Narodnih listi«.

Povodom sofijskog sleta, praški »Narodni listi«, u svom broju od 24 pr. m. donose iz pera svog uvodničara g. Vl. Sisa uvodni članak pod gornjim naslovom, a koji mi prenosimo u celini i koji glasi:

»U današnje mračno doba međunarodnog nepoverenja i neprestanih političkih, privrednih i socijalnih konfliktova, jedina je svetla tačka za nas razveseljivi razvoj prilika na Slovenskom Jugu. To, što se je činilo, nakon što su ušeli ubojni topovi nemogućim, postaje danas radosna istina.

Neumrla ostaće zasluga blaženopočivšeg Kralja Aleksandra I Ujedinitelja, da je kao brižan i pronicavajući mira na Balkanu našao put zbljenju Jugoslavije s Bugarskom i da je jednako kao Car Boris u Bugarskoj razumeo glas svog naroda i ne plašeći se smeone zanislji pošao putem nove politike smirenja i direktnog zbljenja između oba bratska naroda, kroz čiju se istoriju vuče krvavu nit bratobužnih ratova i sporova. Lane u proleće rekao je pokojni Kralj Aleksandar u razgovoru s dopisnikom »Manchester Gardijan« o jugoslovensko-bugarskim odnoscima sledeće:

»Mi smo bratski narodi. Imademo zajedničku prošlost i jednake običaje. Niko neka danas više ne gleda na Balkan kroz bečke naočare iz godine 1914. Naša glavna zadaća je sporazum s Bugarskom.«

I kada je kratko vreme pre svojeg usudnog puta u Francusku posetio Sofiju, nazdravio je Caru Borisu i bugarskom narodu, izrazivši svoju radost nad činjenicom, što se je ponovno saštao s poglavarem Bugarske:

»To je izražaj odlučne želje naših bratskih naroda da produbimo u uzajamnoj ljubavi i povezenju srećno započeti period ovakvih veza, koje su uvek najviše odgovarale pravilno shvaćanjem i istinskom interesima obaju naroda. S ustrajnjim radom u ovom pravcu Bugari i Jugosloveni najviše će

pripomoći učvršćenju međunarodnog i balkanskog mira i osiguraće svojim narodima miran i napredan razvoj.«

Na taj način je Kralj Aleksandar označio pravac nove politike obiju slovenskih zemalja. I ovaj pravac način njegove tragične smrti nije bio napušten, baš naprotiv, skoro nema dana, koji ne bi doneo novih radosnih dokaza, da se bratski odnosi obaju naroda — koji su bili u prošlosti, kao žrtve tudišnih intriga, posvadeni na svoju vlastitu štetu i na štetu Slovenskog — sistematski i s određenim ciljem učvršćuju i produbljuju. Svi krugovi, politički i privredni, intelektualaci i omladine, vojske i crkve, stoje danas za politikom započetom od Kralja Aleksandra i Cara Borisa. Ali i Tirševa ideologija slovenske saradnje i sokolskog bratstva svih Slovena stavila se je ovaj politici u službu. Dva naroda iste krvni, zajedničkog porekla, srpskih jezika, jednakih osobina i običaja, dva naroda zajedničke slavne prošlosti i nevolja te zajedničkih interesa sadašnjice i budućnosti mogu da izvrše svoje istorijsko poslanstvo i mogu da potpuno osiguraju svoju slobodu, svoju neodvisnost i svoj daljnji razvoj samo zajedničkim naporima, zajedničkom krvlju i pravim bratstvom, koje je položio Tirš u temelje sokolske ideje. Nedavni slet bugarskih Junaka, kojemu je učestvovalo impozantna armija od šest hiljada jugoslovenskih Sokola i mnoštvo češkoslovačkih, poljskih i ruskih — tako da ga je nazvao Car Boris prigodom svečanog defilea u seni katedrale Aleksandra Nevskog sletom najboljih sinala slovenske porodice — pokazao je, kojim putem treba da idu i u buduće Južni Sloveni.

»Kojim putem da idemo dalje?« — pita se zamenik starešine Saveza bugarskih Junaka profesor dr. Minev. »Samoj jedan može biti odgovor: putem zbljenja najizrazitijih predstavnika obaju naroda, Sokola i Junaka, putem ideje slovenskog sokolskog pokreta, koji je osnovao genijalni dr. Miroslav Tirš, putem armija sokolskih i junacičkih radnika, živih i mrtvih i iz svih slovenskih zemalja.«

Dakle, putem slovenske ideje, putem ideje, koju su nameravali naši realni političari već da sahrane ka preživelim romantizam, koji nije podesan za današnje doba, putem koji su Slovenski pokazali Kolar, Šafaržik, Hromjakov, Aksakov, Mickijević, Štrosmajer, putem kojim su išli i Tirš i Figner i za koji se je pre 25 godina izjavio oduševljeno i sveslovenski kongres u Sofiji održan godine 1910, kada je odobrio osnove Kramaržovog novoslovenstva: ravnopravnost svim slovenskim naroda, sloboda svakog pojedinca od njih i onih najmanjih i istinsko bratstvo, ne bratstvo reči nego bratstvo na činu i bratstvo uzajamne pomoći.«

»Svako narušivanje tih načela,« rekao je tada počasni predsednik kongresa dr. Kramarž »kompromitovalo bi napredovanje slovenske misli. O Slovensku može se govoriti samo onda, ako između Slovena zbilja vlada potpuna ravnopravnost, sloboda i bratstvo. Nije Sloven, ko Slovena tlači.«

Ovom Slovenstvu pridružio se je i nedavno održani junacički slet, koji je objavljenim manifestom Saveza slovenskog Sokolstva i junacišta jednostavno nadovezao se na svesokolski slet godine 1910. Pod svesokolskim i sveslovenskim barjakom Tirševa ideje bila je obnovljena zakletva vernosti i bratstva svih članova slovenske porodice, koje je među zidinama bugarske prestolnice srdačno pozdravio voda bugarskog naroda. Tiršev barjak premostio je jaz, koji je razdvajao Južne Slovence, Slovensku misao, Tirševa misao, pobedila je na Slovenskom Jugu već po drugi put. Želja i volja jugoslovenskog i bugarskog naroda je, da bi ova pobeda bila trajna na dobro svih Južnih Slovena i za moć celog Slovenstva.«

Sokolski list — nastavlja pisac članka — »La Bulgarie nedavno je pisao o »čudu« jugoslovensko-bugarskog zbljenja. Sada, jedan deo tog »čuda« u tome je, da su bugarski Junaci prihvatali ove tendencije Sokola. Ne samo, da su Junaci pred jednu godinu stupili u Sveslovenski sokolski savez u Pragu, već se sada i u Sofiji isto tako kao i u Beogradu vidi prva neposredna politička zadaća u zbljenju među graničnim susedima. Tako je bila velika sav. svečanost Junaka, koja je održana u Sofiji polovicom jula, pre svega jedna objava jugoslovenske uzajamnosti; iako su na ovu svečanost došli i češkoslovački i poljski Sokoli, to je ipak naročito poseta od ništa manje nego 5000 Sokola samo iz Jugoslavije imala političko značenje. Prvi starešina saveza Junaka, bugarski ministar unutrašnjih dela gen. A. našov, lično je poduzeo jedan put po Jugoslaviji, kojom je prilikom bio primljen od Kneza Namesnika Pavla, ministra predsednika Stojadinovića i ministra vojske Živkovića, u svrhu da pripravi ovu posetu (Sokola) Sofiji. Kako je ovaj velikopotezni poziv Sokolima bio veoma politički zamišljen, pokazao je to i članak prof. Mineva, koji je donela beogradска »Politika«. Minev tu naglašuje, da je Balkan svinjim unutrašnjim sporovima došao na »balkanski« glas i da su ovi unutrašnji sporovi učinili Balkan »oružjem stranih interesa«. Ako je do sada zbljenje između dve najvažnije države i naroda na Balkanu bilo pretežno delo maloga kruga, to bi sada Sokoli i Junaci trebali da uzmju zadatku u svoje ruke, da naime misao sporazuma ponesu među široke slojeve naroda. Da ova misao sporazuma koju Sokol nosi ujedna ima i panslavistički karakter, to je neoporecivo. Dadako, gospodarstvima i političkim stranama na bučnim svečanostima samo problem jugoslovensko-bugarskog zbljenja i prijateljstva ne može se rečiti.«

Tako ovaj bečki list o značenju nedavnog sofijskog sleta, kome, ra-

SLOVENSKO SOKOLSTVO

Važna desetgodišnjica

Kada su se pred 11 godinama sastali po prvi put u Zagrebu, prigodom tadašnjeg sokolskog sleta, na zajednička većanja zastupnici českoslovačkog, jugoslovenskog, poljskog i ruskog Sokolstva sa zadatkom da obnove predratni Savez slovenskog Sokolstva, bili su svesni, da će obnoviti vanredno važnu organizaciju svih slovenskih Sokola. Godinu dana kasnije stigla je iz Varsave vesela vest, da je Savez slovenskog Sokolstva gotov čin.

Ove godine sredinom meseca avgusta, dakle, navršilo se je prvi deset godina otkako je obnovljena organizacija slovenskih Sokola započela ponovo sa svojim delovanjem. Ispočetka išlo je, doduše, teže i prvotne su teško često bile uzrokom, da se nije postizalo vidne uspehe, ali kada je SSS pripredio g. 1927 prvu sokolsku školu u Pragu i kada su se tamo sastali zastupnici raznih sokolskih saveza na zajedničkom radu, rad je počeo da pokazuje vidne uspehe. Ovde pre svega mislimo na praktične uspehe. Otada započelo je uzajamno posećivanje raznih prednjačkih škola i tečajeva, prosvetnih škola i nato većih sokolskih priredaba. Razni pokrajinski sletovi pojedinih saveza dovoljno su jak dokaz za ovu tvrdnju. Prilikom praškog svesokolskog sleta u proslavu 100 godišnjice rođenja dr. Miroslava Tirša bilo je sabrano godine 1932 u Pragu čitavo slovensko Sokolstvo. Tada smo već imali otvoreno i pitanje stupanja bugarskih Junaka u SSS, što se je do skora i ostvarilo. Ovogodišnji sofijski slet dokazao je čitavome svetu, da je SSS jaka organizacijska tvorba, jer su se tamo sakupili Sokoli iz svih slovenskih zemalja i zajedno s Junacima manifestirali pred čitavim svetom nepokoibivu volju slovenske avangarde, Sokolstva, za zajedničke ideale.

Rad i put SSS još ni izdaleka nije dovršen. Za pristup čekaju još velike mase slovenske braće i uvereni smo, da ćemo prigodom dvadesetgodišnjice moći da govorimo mnogo više o velikom značenju koraka, koji je pred deset godina izvršen u Varsavi.

Važne prirede u 1936 godini

Naredne godine vodiće nas sokolski put u glavni grad Poljske i središte Saveza poljskog Sokolstva. Tamo će se pre svega sakupiti poljski Sokoli i Sokolice, da na svojem VIII svespoljskom sokolskom sletu proslave 15 godišnjicu ujedinjenja ranije postojecih triju poljskih sokolskih saveza u zajedničku organizaciju. Zbog predratne razdobe poljskog teritorija na Nemačku, Austriju i Rusiju, poljsko Sokolstvo bilo je primorano, da u svakoj od navedenih država ima svoju posebnu organizaciju. Nakon oslobođenja ova je velika zapreka za zajedničko delovanje otpala i ujedinjeno poljsko Sokolstvo preglo je jakom radu, da čim pre povrati ono što su vremena i prilike omeljale. Svakako moramo da podvučemo, da je tada sve odlučnije bilo uz bok ostalog slovenskog Sokolstva i da je pripomoglo ustanavljanju sadanju zajedničke slovenske sokolske organizacije. Kako poljski sokolski listovijavljaju, načelnštvo poljskog sokolskog Saveza računa, da će nastupiti na svespoljskom sletu oko 8000 članova i 4000 članica u zajedničkim nastupima. Svakako pak moramo da računamo i na veliko učestvovanje ostalog slovenskog Sokolstva, koje smatra varšavski slet kao vrlo umestan i potreban, da i ono potpomogne ojačanje pozicija u poljskoj javnosti. Slet će trajati pet dana i to tako, da će pred glavnim sletskim danima t. j. 28—30. junu biti takmičarski dani članstva i naraštaja i to 26 i 27. junu. Do sada je načelnštvo, pod vodstvom načelnika brata Jana Fazanovića, odlučilo, da budu takmičenja posmenuti dva dana u svim granama i odelenjima za članstvo i naraštaj, dočim su akademije i javni telovežbeni nastupi odredeni za 28 i 29. junu, našto bi 30. junu bila povorka gradom. Istovremeno biće u Varsavi i poljska sokolska izložba.

U Jugoslaviji sprema se naše Sokolstvo za svoj slet u Subotici, gde ćemo imati prilike da pozdravimo i zastupstvo bratskih sokolskih saveza, kako je bilo odlučeno na zadnjoj sednici predsedništva SSS u Sofiji.

Pred 25 godina u Londonu

Starijim sokolskim borcima sigurno je još u pameti velika pobeda, koju su izvojili češki Sokoli na medunarodnom telovežbenom takmičenju pred 25 godinama u Londonu u borbi za gvinješki štit. Tada je češko Sokolstvo osadalno u Londonu svoju uzornu saveznu vrstu pod vodstvom nezaboravnog načelnika brata dr. Jindre Vanička, i u službenom zastupstvu pod vodstvom dr. Sajnca, staroste COS i SSS, da stupi na junački takmičarski međan

(Nastavak sa 1 strane)

zumljivo, sve to nije baš, u najblažu ruku, po volji, i za koji sokolski panslavizam — koji se toliko puta u članku pominje — zastalno pretstavlja neku vrstu opasnog bauka...

Njujorška štampa o sletu

Članak »Njujork Tajmsa«

I američka štampa objavila je lep broj članaka i vesti sa sofijskog sleta, dajući mu naročiti značaj. Tako Njujork Tajms od 13. jula o. g. objavljuje članak pod naslovom: »Bugari pozdravljaju Jugoslove», govoreći o izvanrednoj manifestaciji slovenske sluge u bugarskoj prestonici, koja se manifestovala oduševljenim dočekom šest hiljada jugoslovenskih Sokola. Vanredno rezervisani i hladni Bugari bili su ludo oduševljeni pojmom jugoslovenskih Sokola, na koje su bacali cveće s prozora.

Pariški »Tan«

o prijemu Jugoslovena u Bugarskoj

Pariški »Tan« od 19. jula doneo je, pod naslovom: »Poseta jugoslovenskih Sokola u Bugarskoj«, telegram iz Sofije koji glasi:

»Prisustvo jugoslovenskih Sokola u Sofiji za vreme od četiri dana još više je potpomočalo zbljenju između dveju zemalja. Jugosloveni su napustili Bugarsku dirljuti prijemetom koji im je bio ukazan od strane Bugara i njihov odlazak pružio je prilike za manifestacije prijateljstva.«

Turska štampa

o jugoslovensko - bugarskom zbljenju i bratstvu

Vrlo interesantno je pitanje turske štampe.

Turska štampa je u nekoliko navrata pisala o zbljenju između Jugoslavije i Bugarske. U svima napisima — bili oni inspirisani s nadležne strane ili proizvoljni — moglo se primetiti, da Turci gledaju na ovo zbljenje s izvesnim nepoverenjem. Ovo nepoverenje nije bilo jasno izraženo prema političko Jugoslavije koliko prema držanju bugarskih političkih krugova, koje je turska štampa u više mahova napadala. Ona je naročito podvlačila dolazak raznih ekskurzija iz Jugoslavije u Bugarsku, kao početak jednog tesnijeg neposrednog zbljenja. U ovim posetama gledala je turska štampa početak rada, koji će dovesti do potpunog i konačnog zbljenja Bugara i Jugoslavene. Čak i potpuno zbljenje štampa nije moglo preći preko ovih manifestacija, a da ih ne komentariše i skrene pažnju merodavnim faktorima — ali je to uvek činjeno s mnogo takta prema Južnim novinama.

Knjiga dr. Vojina »Nova Bugarska« napravila je pravu uzbunu u turskoj štampi, a to s toga što se u ovoj knjizi ističe težnja bugarskog naroda da prodre prema Istru, u Trakiju i prema Egejskom Moru. U svojim odgovorima turski listovi, a naročito Zaman oštros napadaju pisca knjige ukazujući na sve nesreće, koje je turski narod pretrpeo za vreme poslednjih ratova i na sve ono što danas turska manjina trpi u Bugarskoj. Posle knjige g. Bojinova, a povodom manifestacije jugoslovensko - bugarskog zbljenja, nastala je prava panika u turskoj štampi. Pod velikim naslovima listovi su doneli napise o manifestacijama jugoslovensko - bugarskog bratstva priklom sokolskog junačkog sleta u Sofiji. Listovi Džumhurijet i Zaman doneli su od svojih dopisnika izveštaje pod naslovom: »Stvaranje jedinstva Slovence. Da li je jedinstvo Slovena uperen protiv Balkanskog sporazuma?« i t. d.

Tako n. pr. Zaman od 19. jula, konstatuje, da se ne radi sada samo na zbljenju Bugara i Jugoslavene, nego da je ovo jedna velika ideja dalekošernih razmara. U ovu veliku političku kombinaciju ne ulaze samo Bugari i Jugoslaveni nego i Čehoslovaci, Poljaci, a eventualno i Ukrajinci. Danas, istina, to još ne rade odgovorne vlasti dotičnih država, ali su to sve predznaci onoga što će posle toga doći. List ukazuje i na okolnost, da su se ovih dana sastali predstavnici pravoslavnih crkava i raspovljali poređ verški pitanja, pitanje zbljenja Srba i Bugara preko Crkve, pa je doneto rešenje, da pravoslavne crkve u Jugoslaviji i Bugarskoj urede i obrazuju jednoobraznu službu, kako bi se i time uklonile postojeće razlike i utro put za veliko delo ujedinjenja Srba i Bugara, a preko ovih i svih Jugoslavenskih sastanak predstavnika pravoslavnih crkava, potpora g. Varnare i put bugarskog ministra un. poslova u Jugoslaviju, koji je bio oduševljen dočekom, prema pisanju Zamana je jedan fakat preko kojeg se ne može preći, a da se ne pomisli na posledice koje će slediti. List nalazi da postoji jedna veza između ovih manifestacija, pa prenosi raspisane sofijskog Mira po kome je dolazak jugoslovenskih Sokola u ovolicu broju probudilo u duši bugarskog naroda veliku radost i nade, da je krajak put do konačnog zbljenja.

I ukrajinsko Sokolstvo u Poljskoj pokazuje vidne znakove svog rada. Ne samo da izdaje svoje glasilo »Sokolski visti«, i da sabire sredstva za svoj ukrajinski sokolski dom, već mnogo radi i na organizovanju društava među Ukrajincima, koji žive u kompaktnim naseljima na jugu Poljske. Prireduju i javne nastupe kao n. pr. u Galicu dne 7. jula, gde je u prostim vežbama nastupilo oko 200 članova.

Džumhurijet, od 22. jula, ističe da je u Sofiji četiri dana i četiri noći trajalo veselje, na kojem su se pevale bugarske, jugoslovenske i druge slovenske pesme i da je sve bilo u zanosu bratstva i jedinstva. Dopisnik je imao prilike da razgovara s jednim Sokolom s Kosova, koji vrlo dobro govorio turski, koji je služio u turskoj vojski i koji je Makedonac, i ovaj mu je izjavio: da više ne postoji makedonsko pitanje, nego jedno drugo veliko pitanje zbljenja Jugoslovena i Bugara, koje neće moći omesti ni jedna strana diplomacija. Ovaj bišvi Makedonac, koji je po zanimanju trgovac i kome je 45 godina, sada je samo Jugosloven! Pored toga isti dopisnik navodi, da je u Sofiji čuo sledeći razgovor između dvojice oficira od kojih je jedan bio Bugarin, a drugi Jugosloven, te da je Bugarin govorio Jugoslovenu: »Žašto ste potpisali Balkanski sporazum s Grčicom, Turcima i Rumunima? Niste trebali to činiti. Mi više ne reflektramo na Makedoniju i davno smo oduštali od tih aspiracija. Tražimo samo, da se tamošnjem stanovništvu dadu veće slobode i prava da se može kulturno razvijati. Samo to! Ali tražimo nešto drugo, da nas pustite da se slobodno

s Turcima i Grčima obračunamo. Po možite nam! Zajedno ćemo izaći na Crno More: Vama Solun, a nama Jeđrene...«

Nepoznato nam je ukoliko su svi izveštaji ovih turskih dopisnika verodostojni i da li se zbilja onaj navedeni razgovor vodio između jednog jugoslovenskog i jednog bugarskog oficira, ali mi možemo puno dokaza pružiti celokupnoj turskoj javnosti, da blženje Jugoslavije i Bugarske može biti isto tako od korista i za sve ostale narode na Balkanu kao i za same Jugoslovene i Bugare, jer ono nema nikakav imperialistički i zavojevnički karakter operen bilog protiv koga, već naprotiv pacifistički karakter, koji ima za cilj da doveđe do potpunoga smirenja i površenja između dva bratska naroda, koja su u prošlosti, zahvaljujući samu intriga gama jačih, bili gurani jedan protiv drugoga!

Neka budu, dakle, potpuno umireni naši turski prijatelji, jer, ma koliko da žarko želimo iskreno i srdačno prijateljstvo i bratstvo između nas i Bugara, to ne znači da ne cenimo visoko prijateljstvo današnje mlade Turske Republike, čiji nam napredak, kao prijateljima, iskreno imponuje!

Glasovi domaće štampe

»Značaj sofijskih manifestacija«

Uvodni članak ljubljanskog »Jutra«.

U svom broju od 19. jula o. g., ljubljansko »Jutro« donelo je uvodnik, pod naslovom »Značaj sofijskih manifestacija«, koji mi ovde prenosimo u celini i koji glasi:

»Veličanstveni dani sofijskog jugočko-sokolskog sleta novi su medaš u odnosima jugoslovenskog i bugarskog naroda. Oni su zaključili s velikim uspehom onu prvu fazu, tokom koje su medusobni poseti raznih kulturnih i stručnih organizacija još nekako plaho i neodlučno tapkali po uporišnim točkama mladog prijateljstva, bojeći se uvek, da se ne bi gde nenadano naišlo na nepremostljiv jaz, koji bi još i dalje delio dva bratska naroda. Posle zadnjeg masovnog posećenja naših Sokola bugarskoj prestolnici, svakome je jasno, da je stremljenje za bratsko zbljenjem obaju naroda postalo opšti narodni pokret, koji će, kako se čvrsto nadamo, pobedonosno završiti započeto delo.«

Tu duboku svest osetile su tisuće i tisuće naših Sokola i Sokolica prilikom iskrenog i oduševljenog prijema, koji im je pripredio bugarski narod, a jednako je takoder i javnost bratske susedne države spoznala, kako se istinski kod nas oseća potreba za potpunim zbljenjem i kako su predstavnici naših slojeva našega naroda s iskrenim veseljem krenuli na dug i težak put, da bi što snažnije izrazili svoje bratsko osećanje. Preko pet tisuća naših Sokola, koji su kao odvažna vojska posetili bugarske Junake prilikom njihovog sleta, tih preko pet tisuća posetilaca daleko je opet nadmašio broj gostiju, koji je ikada imala prilike da pozdravi u svojoj sredini bugarska prestolnica.

»Bratska poseta iz doma u dom« — naziva bugarska štampa posetu naših Sokola Sofiji i ističe, da značaj ove posete seže daleko preko značaja, koji inače imaju slične prirede. Pet tisuća crvenih sokolskih košulja takoder je u silnom moru junackih krojeva došlo do punog izražaja. I ta odlična i po broju impozantna delegacija učinila je, da su sreća Bugara opet zaigrala u pravom slovenskom ritmu. Ta još nije dugo od toga, kada je važilo kao višak domoljublja naglašavanje azijsko-monogorskog porekla Bugara, dok nedavni sokolsko-junački dani govore, da je minula ta kratkotrajna zabluda za

uvek i da je kod susedne braće došao do izražaja pravi, nepatvoren glas krv u slovenskog sredstva.

Iskreno slovensko osećanje bugarskog naroda naravno nije moglo da ostane u poznatim, više ili manje konvencionalnim formama, jer se je tu radio o dva susedna naroda, koji uvidaju, koliko su im nesreće u prošlosti prouzročile nepetnate nesloge i od tadi podjednara podjeljene na dva naroda i podali jedan druge ruke u tvrdnu, naime, da su se sastala dva naroda i podali jedan drugome ruke u tvrdnu veri, da ih ostatevi više ne sme odeliti nikakva sila.

U Sofiji nisu se susrele dve organizacije gimnasta prema uzoru uobičajenom u zapadnoj Evropi; Sokolstvo i Junasvo predstavljaju poređ program telesnog vaspitanja naroda takoder i izgradnjom ideologiju tipično slovenskog domoljublja i visoke svesti krve, izječine i plemenske skupnosti. S toga vidika moramo da ocenjujemo sofijske dane, koji ne mogu da ostanu bez učinka takoder i na političke veze obiju država.

Srdačne reči, koje je našim Sokolima uputio bugarski kralj, kao ništa manje takoder i toplina, koja je provedjala iz reči ministra unutrašnjih dela generala Atanasova — sve te i druge izjave najviših odgovornih činilaca odjekle su takoder i preko granica Bugarske i Jugoslavije, te su nesumnjivo izazvane u taboru, kojem Sokolstvo i naša država nisu posebno u srcu dužnu pozornost. Ove lepe izjave su snažno pogodile takoder i onaj politički koncept, čiji je mudrost bila zasnovana u nadi o većnom i nepopratljivom razdoru među obema slovenskim državama na Balkanu.

U uводу smo spomenuli, da je dosadanje nadovezivanje veza imalo nekakav plahi značaj pokusa, ali je sokolska misao takoder i u tome poslužila učinila i državi i narodu veliku uslugu, kada je tako snažno manifestovala protiv sene medusobnog nepoverenja, dvojbe i sumnji. Sokolstvo je ovoga puta ponovno dokazalo, da je nosilac visoke misli i da takoder ima dovoljno moralne snage, da se najčešćim elemenom pokroči tamo, gde ga država i narod najviše trebaju. To je minula ta kratkotrajna zabluda za

Telesno vaspitanje u Bugarskoj

(Nastavak i svršetak)

Na akademiji u subotu 13. jula naveče videli smo iste odlike vežbi i vežbača. Moramo ovde posebno spomenuti kompoziciju brata Borisa Valjilje

gradska škola), gde obuka traje 7 godina. Onda se tek ispunjuju prazna mesta na gimnazijama i pedagoškim školama.

Njihov nastup, koji se je sastojao iz 8 dečova, pokazao nam je vaspitanje budućih nastavnika gimnastike. Taj je u potpunom skladu s pre izloženim i općim principima današnje moderne gimnastike.

57 kurzista i 38 kurzistkinja prikazali su nam školu trčanja. Bio je način užitak gledati ovu prekrasnu sliku snage, zdravlja i lepote, kada je 95 pitomaca škole, kršnji i suncem opaljenih momaka i statisnih, ljudskih devojaka nastupilo u belim kratkim hlaćicama i belim majicama na vežbaliste. Stadion se je orio od njihove vesele i snažne mladenačke pesme, kojom su nastupali. Uz pratnju klavira pokazali su trčanje kratkim i dugim poskokom, sve predvežbe koraka (topotni korak, poskuski i skip), vežbe stilja (saradnja ruku i trupa, te s lepim prelazom po vezače) te s olimpijskom lakoatletičicom, elementarna gimnastika, vežbe razgibanja, škola tela, vežbe oblikovanja i t. d. Videli smo ovde i vežbe relaksije, napijanja i otpuštanja, raštezanja, suvanja i pružanja, vežbe zameha, trzanja, zibanja i nijhanja, vežbe za otpora, tlaka, vlaka, udarca i izdržaja, te konačno različite korake, poskoke, pa najteže i najfektnije skokove. Bila su tu zastupana gibanja celog sistema prostih vežbi. Sve poređano, logično, a povezano prirodnim vezama po pravilima sleda gibanja. S točnom razlikom muške i ženske kretanje, gde je to bilo potrebno. Momenti efektivnosti kompozicije bili su također u visini. Dalje smo videli pripravne vežbe za bacanje. Muškarci s kuglama, a žene s medicinkama izveli su dvozvano sastavljeni ritmičku kompoziciju, koja se je s muzičkom pratnjom sila u kolosalno efektnu skladnu celinu.

Prikaz borilačkih vežbi (boks) i vežbi na spravama (razboj) potpuno je uspeo.

Vežbe okrenosti i izdržljivosti izvodili su u dve grupe pomoću medice.

Ritmičku gimnastiku prikazale su žene. Njih 38 odvezba su uz pratnju klavira veoma efektan nastavak g. Borislava Jordanova. Opazili smo savršenu i jednaku izvezbanost u elementima,

koje su izvodile. Potpuna homogenost i lakoća izvedbi frapirala je.

Laka atletika prikazana je u sledecem delu s disciplinama: trčanje preko zapreka, bacanje kopljja, lopte i kladiva. Sve tri grupe bile su na građene burnim pljeskom, što je dokaz kako publika razume važnost i oseća lepotu ovih vežbi.

Raznolikosti (proste) i na spravama izvedene su od muškaraca i žena ponovo vežbe na strunjama, na stolu u širinu, na švedskom konju. Najpre su svih izvodili vežbe na strunjama, a onda su iste elemente preneli na sprave. Videli smo ovde svemoguće prekopite, koloture, premete i salta, što je sve izvedeno točno, efektno i sigurno.

Na kraju ove ekshibicije videli smo prikaz rukometa i hazaene.

Svojim nastupom pokazala je ova škola da užgaja valjan nastavnički gimnastički kadar, koji će uz privatnu inicijativu bugarskih Junaka mnogo koristiti telesnom i moralnom uzgoju naroda.

Sport je u Bugarskoj vrlo razvijen. Nogomet naročito. Dokaz zato su nam prošle utakmice za balkansko nogometno prvenstvo. Laka atletika napreduje i u danu dan. Još danas se rado sećamo Bugarinia Dojčeva, koji je prigodom Balkanskih igara u Zagrebu preskočio s motkom 390 cm, što se kod nas do onda još nije video.

Biciklistika se naročito mnogo gaji, a motociklistika i automobilizam nešto manje.

U krajevima blizu Dunava i Crnog Mora razvijen je plivački i velački sport.

Konjogostvo i konjski sport se također gaji s mnogo ljubavi i interesa.

Planinarstvo i zimski sport provodi se u sezoni mnogo i živo.

Školska gimnastika provodi se u svim školama, od najmladeg do najstarije razreda, po dva časa nedeljno. Kao nastavnici fungiraju apsolventi škole za telesno vaspitanje i prednaci bugarskih Junaka.

Sve je to u počecima i skromno, ali kada su temelji dobri i čvrsti, biće i rezultati tog ispravnog nastojanja još bolji.

Ura! Zdrave!

Milan Janković, Zagreb.

Brat Radovan Dimitrijević iznosi pred plenum predlog da se celokupno naše Sokolstvo pro odlaska u Sofiju zaustavi u Nišu i da se tom prilikom proslavi 25-godišnjica odlaska jugoslovenskog Sokolstva u Sofiju i da se ta manifestacija spoji s osvećenjem zaveta niške župe, koje će biti 11. jula. O ovome predlogu razvila se duža debata i iznoscene su mnoge tehničke teškoće, koje stoje na putu da se ovaj lepi predlog realizuje. Na kraju rešeno je, da svaka župa odredi jednu delegaciju, koja će uzeti učešća na svečanostima u Nišu, a poslednji voz sokolski doneće sve učesnike iz Niša u Sofiju. Pored ovih učesnika na svečanosti u Nišu doći će korporativno i Sokolska župa Zagreb, da bi svojim prisustvom uveličala ove značajne svečanosti.

Načelnik brat dr. Pihler izveštava plenum, da će se 1936. g. održati olimpijada u Berlinu i ističe potrebu da se na nju pošalje jedna muška i jedna ženska uzorna vrsta. Njemu je potreban već sada zaključak plenuma, kako bi se naše učestvovanje obezbedilo i u budžetu za 1936. god. blagovremeno predviđeni potrebeni krediti. U vezi s olimpijadom došlo je i pismo od ČOS, u kome pišu, da li smo voljni da na olimpijadi uzmemo učešća s nekoliko stotina vežbača zajedno s njima, kako bi se tom prilikom u celini demonstriralo sokolski sistem rada.

Brat Paunković u vezi s ovim iznosi mišljenje da bi trebalo za ovu zainteresovati i nadležne fakture, kako bi se i s te strane mogla da na vreme obezbede potrebne sredstva za reprezentovanje naše države na prestojećoj olimpijadi. — Ovo je primljeno.

Rešeno je nadalje, da uvek jedan član revizionog odbora prisustvuje sednicama izvršnog odbora, i da taj član bude br. Mika Nikolić.

Brat Mika Nikolić saopštava konstituisanje revizionog odbora. Veli da do sada nisu zvati na sednicu i zamenici, ali da će od sada biti pored članova zvani i oni, i da je revizionni odbor rešio da se sastaje bar četiri puta godišnje. Dalje moli da se učinjene konstatacije revizionog odbora na prošlogodišnji rad savezne uprave predaju sadašnjem izvršnom odboru, koji treba da postupi po njima i da plenumu idući put referiše što je po ovim konstatacijama učinjeno i da se o tome izvesti revizionu odboru, kako bi dao svoju saglasnost. — Prima se na znanje.

U pogledu finansijskog odbora rešeno je, da u nj udu: jedan poststarešina, gospodar, blagajnik, jedan član izvršnog odbora te jedan član gradevinskog odbora i knjigovoda.

Posebno ogovara se debata o priređivanju svesokolskog sleta u Beogradu, u kojoj su istaćena razna gledišta, da li slet treba da bude 1937 ili 1939, ali po ovome nije doneta nikakva odluka. Sto se tiče sleta u Subotici, koji je savezna priredba, njegovu održanje se prenosi u 1936 godinu, a da se od strane savezne uprave izdejstvuje sve ono što je traženo od države i banovine. Istaknut je nadalje i potreba da se već sad formira sletski odbor za slet u Beogradu, naročito gradevinski odbor, jer je to i državno i urbanističko pitanje.

Rešeno je, da se do 1939 god. ne dozvoljava nijedan pokrajinski stariješina, funkcionera Saveza i pročelnika pojedinih odbora, ulaze kao predstavnici župa i braća:

Mita Petrović, Radovan Dimitrijević, inž. Kosta Petrović, Milivoje Pavlović, te kao zamenici načelnika i načelnice: br. Miroslav Vojinović i sestra Dana Ilićeva.

Posebno ogovara se zaključena i nastavljena istoga dana po podne.

U 4 časa po podne istoga dana nastavljena je sednica pod predsedništvom brata E. Gangla.

Na predlog načelnika br. dra Pihlera bilo je zaključeno da naše Sokolstvo nastupi na sletu u Taboru s jednom devetkom.

Nadalje je br. nač. izvestio o broju prijavljenih vežbača za Sofiju, te predložio da i tamo nastupimo također i s jednom uzornom vrtom, a također da se u Sofiju povede i jedna naša glazba za pratnju naših vežbi, pa je rešeno, da na slet Junaka u Sofiji o trošku Saveza budu izaslane dve uzorne vrste, jedna muška i jedna ženska, kao i jedna glazba, koju će odrediti i izabratи brat načelnik. Br. Paunković izneo je zatim pred plenum monetarno pitanje i da u tome pogledu potrebna obaveštenja, kao i o koracima, koje je on u vezi s time poduzeo za što povoljnije rešenje ovo ga pitanje. Nadalje je istakao značaj ovog našeg poseta Bugarskoj kao i dužnosti koje se od svih skupa i pojedinceva kao Sokola očekuju. — Prima se do znanja.

Da bi se izvele sve pripreme u Sofiji pre dolaska našega članstva rešeno je, da 6. jula oputujem u Sofiju braća: dr. A. Pihler, dr. M. Gradojević, M. Branovački, B. Živković, R. Radulović, V. Todorović, M. Vojinović, A. Brozović, da tam organizujem sletsku kancelariju, pobrinu se za nastambu našega članstva i budu u stalnoj vezi s kancelarijom Saveza bugarskih Junaka. Oni će i u vreme sleta vršiti svaki svoju određenu funkciju. Radi uredenja monetarnog pitanja oko razmenе novca rešeno je, da na dva dana pre sleta otputujem u Sofiju i brat Dura Paunković.

Brat Paunković predlaže, da se prema običaju odnesu Savezu bugarskih Junaka i dar od strane našega Saveza. — Rešeno je, da po ovome pitanju donese odluku izvršni odbor.

nua, a koje se na njih odnose. Skreće pažnju na osobitu važnost finansijskog, kao i gradevinskog otseka. Gradevinski otsek treba da izvrši pregled savezne zgrade te da doneće mišljenje, što bi u zgradu trebalo uraditi i prepraviti, da bi se na taj način mogli naći pod jednim krovom svi savezni otisci.

Po njegovom predlogu imenuju se nadalje i savezni izaslanici na sletovu župa: Tuzla, Bjelovar i Petrovgrad.

Zatim su se pretresla razna pitanja u vezi učešća jugoslovenskog Sokolstva na sletu Junaka u Sofiji, te donela potrebna rešenja. Rešava se da se Savezu bugarskih Junaka podari plaketa Saveza SKJ.

Nadalje je rešeno, da u Sofiju opet podu: br. Paunković, br. dr. Gradojević i br. dr. Dragić, kao i ostala braća, koja će naše Sokolstvo u Sofiji dočekati, a prethodno tamo i pripremiti sve što je potrebno.

Glede zastupanja savezne uprave na sletu u Taboru, zaključuje se da tamo podu: br. Gangl, načelnik br. dr. Pihler, ukoliko mu to bude moguće, ili umesto njega njegov zamenik, te br. Švajgar kao izvestilac.

Zatim ekonom br. Živković podnosi svoj gospodarski izveštaj, koji se prima do znanja, a po predlozima donose i odnosna rešenja.

Dešeno je nadalje u pogledu osiguranja učesnika sofijskog sleta, da se od svakog učesnika naplati premija, i da se u polici osiguranja predvide i iznimni slučajevi opasnosti, kao od sunčanice i slično.

Zatim tajnik br. dr. Gradojević izveštava o tekućim administrativnim poslovima.

Izveštava između ostalim, braću i sestre, da je g. Ministar saobraćaja odobrio svima učesnicima sleta u Sofiji povlašteno vožnju u četvrt cene.

Donosi se rešenje, da župski prosvetni odbori u saobraćaju sa Savezom imadu svoju prepisku upućivati preko svojih župskih uprava.

Zaključuje se na koncu, da kulturno-propagandni odbeci, koji je i do sada u Savezu postopao, da isti ostane i nadalje i u sastavu kako je bio i pre uz kooptaciju br. dra Buića te da otek ima da oživi svoje delovanje i što intenzivnije poradi.

Time je bio dnevni red sednice iscrpljen.

II sednica izvršnog odbora Saveza Sokola Kraljevine Jugoslavije

održana 18. jula 1935 godine u Beogradu

Brat Gangl izveštava, da je u Taboru na prokrajinskom sletu i na proslavi župe Žiškove izvršio svoju dužnost. Predao je župi Jana Žiške jedan poklon kao spomen na gostoprstvo Tabora o VI svesokolskom sletu god. 1912. Župa Žiškova pak poklonila je Savezu SKJ jedan buzdovan, izrađen po buzdovanu Jana Žiške; za ovo je župi Žiškovo upućena zahvalnost.

Sam izveštaj o sletu u Taboru izšao je u Sokolskom glasniku, kao što će biti objavljen i izveštaj o učestvovanju našega Sokolstva u Sofiji, i to s ilustrativnim prilogom.

Braći i sestrma pak, koji su učestvovali u Taboru i u Sofiji i uložili svoje snage za uspeh, za trud i volju, najsrđanije zahvaljuje.

Zatim je podneo svoj izveštaj o pomenutim sletovima savezni načelnik br. dr. Pihler, koji je izvestio, da se tehnički nastup našeg Sokolstva na sletu u Taboru sastoji od jedne devetke s tri kompozicije i da je uspev ovega nastupa bio potpun, tako da su mnogi i tražili ove vežbe.

U Sofiji pak članovi su vežbali bojne nego što se je očekivalo, a i članice također dobro; nastup devetki bio je dobar; kola slabija, a i savezna vrsta bila je dobra, kao i češkoslovačka, pa i bolja. Na akademiji dve tačke nisu uspele.

KRONIKA

Devedeset godišnjica rođenja dra Franje Markovića. Krajem meseca jula navršilo se je devedeset godina od rođenja velikog rodoljuba, naučnika i književnika dra Franje Markovića, koji je umro god. 1914. Pokojni Marković radio se je 1845 godine u Križevcima. Već u mlađim godinama počeo je da se bavi literaturom. Došavši u Beč na studije, upoznao se je tamo s Augustom Šenoom i Smičiklasom, koji su uticali na nj i dali mu potstrek za njegov literarni rad, u kojem se je naskoro osmisljao. Pokojni zasluzni pisac ostavio se iz sebe 115 raznih dela, među kojima zauzimaju vidno mesto roman-tični ep „Kohan i Vlasta“ te istorijska tragedija „Karla Drački“. Bio je uvažen literarni estet; njegovi su eseji i kritički prikazi bili veoma cenjeni.

Smrt botaničara Adamačića. Pre nekoliko dana preminuo je u Dubrovniku prof. Lujo Adamačić, potomak stare dubrovačke porodice i poznati pisac naučnih dela o botanici. Pokojnik je nakon svršenih univerzitetskih nauka služio neko vreme kao srednjoskički profesor u svom rodom mestu, pa je zatim prešao u Srbiju. Doktorirao je kasnije specijalizirajući se za botaniku u Nemačkoj te je postao profesor na beogradskom univerzitetu. Mnogo je putovao Balkanom proučavajući njenu floru. Napisao je kasnije o rezultatima svojih studijskih putovanja nekoliko važnih dela na nemačkom jeziku. U Beogradu uredio je i uzorak botaničku baštu. Neko vreme je bio i docent be-

u Sofiji slaba.

Na sastanak u Briselj radi informacije za olimpijadu u Berlinu nisu slati naši delegati, jer bi to previše stajalo. Nadeno je ipak rešenje, da se sva obaveštenja dobiju preko jednog brata, koji je svojim poslom putovao tada u Nemačku.

Za spremanje vrste za olimpijadu traži od Ministarstva saobraćaja po dve besplatne karte radi zajedničkog uvežbavanja, jer će vrste reprezentovati na olimpijadi ne samo Sokolstvo, već i državu. Spremanje vrste bi vodio dr. Murnik; spremanje bi moglo biti i na široj osnovi za veći broj takmičara (od 20 do 30) čime bi se dobilo više spremnih takmičara.

Izveštavajući o sednici SSS u Sofiji, veli da su na ovoj bili t

liki broj članova sokolskih četa. Priredena su i župska natecanja u kojima je učestvovalo 65 natecatelja. Na okružnim natecanjima učestvovalo je 20 odelenja sa 160 natecatelja. Naročito su se istakli članovi Sokolske čete iz Smokvice s otoka Korčule.

Na večer je priredena sokolska akademija matičnog društva Korčule. Sve točke su bile izvedene precizno i s elanom. Publike je bila oduševljena naročito s točkama, koje su pretežno izvela muška i ženska deca.

Glavni dan sokolskog sleteta započeo je rano u jutro s dolaskom ogromnog broja Sokola i gostiju. Korčula je osvanula iskićena zastavama i slavolucima. Na obali je bilo napravljano impozantno vežbašte s tribinama i velikim podiumom za »Morešku«. Već rano u jutro prvi su stigli Dubrovčani s okolnim sokolskim društvima s glazbom i glazbom Sokolske čete iz Orašca. Iz Metkovića je stigao parobrod Bakar s predstavnicima Sokolske župe Mostar i članovima okolnih društava. Kopnenim putem su stigle Sokolske čete Pupnat i Žrnovo s velikim brojem članova i prijatelja Sokolstva. Zatim su se redala Sokolska društva iz Blata, Veleluka, Smokvice-Cara, svako društvo s posebnim brodom. Najveću pažnju su pobudili Smokvičani, koji su došli u impozantnom broju, disciplinirani i samosvesni. Iz Veleluka stigla je i sokolska muzika. Iza njih su sledili posebnim brodovima Splitčani i Makarani; iz Hvara je stigla gradska muzika. Orebčani su stigli s posebnim brodom. Svi su bili dočekani spontanim oduševljenjem, pucanjem požrtvovne korčulanske sokolske glazbe. Sto parobroda, ladicama, motornim brodovima, autobusima i pešice kopnenim putem sleglo se u Korčulu preko 3000 Sokola i gostiju.

Po početku povorke obavljena je predaja zastave matičnog društva Korčula Sokolskoj četi Pupnat. Čitava obala bila je prepuna Sokola i Sokolica poredanih i spremnih za povorku. Tribina kao i svi slobodan prostor bio je prekriven publikom. Jedna četa naše ponosne mornarice takođe je uveličala proslavu. Dvadesetak sokolskih zastava poredalo se je jedna do druge uz pet sokolskih muzika. Predstavnici vlasti i Sokolstva kao i oficiri ratne mornarice poredali su se na podiju u očekivanju svečanog razvića zastave. Predstavnici rimokatoličke crkve odbili su da obave posvetu sokolske zastave. Brat dr. Juraj Arnerić obavio je blagoslov zastave s maslinovom grančicom uzimajući vodicu iz kristalnog sokolskog crvenog srca. Tom prilikom održao je prigodno slovo. Zastavi je kumovala sestra Arnerić dr. R. Julka. Nakon izvršenja blagoslova zastave zastavu je preuzeo starčešina čete Pupnat brat Poša I. Mato. Uz prigodni govor zastavu je predao barjakatu Poši Ivanu pok. Marina, koji se je s nekoliko reči zahvalio. Zadnji je govor brat dr. Mirk Bočić, starosta župe Split i delegat Saveza SKJ. U svom govoru pozvao je Sokole da zbiji svoje redove, da bez obzira na sve prepreke budu verni nacionalnim sokolskim i jugoslavenskim načelima.

Nakon završenog govora razvila se ogromna povorka u kojoj je učestvovalo preko 1500 Sokola i Sokolica svih kategorija. U povorci je uzel učešće i četa ratne mornarice kao i pet sokolskih muzika s dvadesetak sokolskih barjaka. Povorka je bila oduševljeno aklimirana i pozdravljenja formalno zasuta cvećem.

Posle podne je održana veoma uspešna javna vežba. Učešće publike bilo je ogromno i iznad svakog očekivanja. Pre početka javne vežbe brat Marčić, zamjenik starčešine župe Mostar, održao je veoma lep i temperamentan govor.

U tehničkom pogledu javna je vežba absolutno uspešna, osobito brojem vežbača pojedinih kategorija. Naročito se je istakla Sokolska četa iz Smokvice.

Na večer je održana već poznata tradicionalna viteška igra »Moreška« s novom glazbom od čuvenog kompozitora Krste Odaka. Posle Moreške održana je sokolska akademija vanjskih društava pri čemu se istaklo društvo Blato. Kasno u noć uz sviranje nacionih koračica uz klanjanje, vatromet, besmu, uz oduševljene manifestacije Kralju i Jugoslaviji razili su se učesnici svojim domovima.

ZAVALA. — Javni čas. Na dan 12.VII. 1935. naša četa održala je svoj javni čas u zajednici s četom Sedlari.

U 9 časova bila je povorka. Iza mese otvorela je javna vežba. U prvoj tački nastupili su članovi čete (20) s prostim župskim vežbama. U drugoj tački nastupio je muški naraštaj čete Sedlari (8), koji su burno pozdravljeni od gledalaca.

Ceta Dračevu (8) sa svojim programom vežbama. Svi naraštajci su odvezeli svoje vežbe na opšte zadovoljstvo gledalaca.

Vežbe članova nisu ostavile najbolji utisak; bilo je dosta grešaka. Zatim su sledile dečje deklamacije (5). Posle deklamacija izredalo se je više govornika, koji su pozdravili prisutne i govorili o značenju dana.

U povorci je učestvovalo oko 500 osoba, a gledalaca bilo je oko 2000 osoba.

Župa Novo mesto

TREBNJE. — Prosvojno delo. Naš dramski odsek je pridno na delu. Po prihodu člana brata Bele Steinerja iz Černomlja, je naš dramski odsek stopil iz mrtvila u pravo delo. V aprili je odsek u režiji br. Steinerja odigral v polni dvorani na Mazofu Bevkovo drama Kajn, zadnjo nedelje u juliju (14. VII.) pa se je predstavil u Nušićevu trodejanskoj komediji »Narodni poslavec« na vrtu br. Pavlina i žel za lepo podano igro vse priznanje.

TREBNJE. — Mirensko sokolsko okrožje. Okrožno načelništvo je razpisalo u zadnji svoji okrožnici za naš okrožni zlet u septembru obvezne lakoatletske okrožne tekmice u ponovno pozivu vse br. edinice, da začno trenirati takoj. Vsa navodila in mere prejmete u bližnji okrožnici. Ponovite tudi proste vaje i posebno župne — marijorske, s katerimi tudi nastopimo na okrožnem zletu.

Župa Osijek

NOVA BUKOVICA. — Javna vežba. Dne 7. jula ov. god. održala je naša četa svoju treću godišnju javnu vežbu, kojoj je prisustvovao bratsko Sokolsko društvo iz P. Slatine i Sokolska četa iz Čeralija.

Na samome programu osobito su se istakla sokolska deca, koja su skladnom izvedbom svojih prostih vežbi oduševila prisutnu publiku. Prijedbu otvorio je četni starešina s kratkim govorom, ižega su sve kategorije otpeljale državnu himnu. Iza vežbe razvilo se narodno veselje.

Župa Sarajevo

SARAJEVO. — VI takmičenje naraštaja za župsku prelaznu zastavu. Prigodom proslave 25. godišnjice Sokolskog društva Visoko održane su 16. junu o. g. župске utakmice naraštaja u Visokom. U ovom takmičenju uzele su učešće ove jedinice: Sarajevo Matica, Sarajevo 2, Visoko, Sarajevo 1, Pale, Breza, Vareš Majdan, Travnik, Zenica s ukupnim brojem vrsta 21 i naraštajaca 117. I ako je ove godine, više nego i jedne prijašnje, bio zastupan najviši broj kako jedinica tako i takmičara, ipak se ne može biti zadovoljno s uspehom, jer jedan dobar broj naših jedinica nije nikako doveo svoje omladine, koja tako željno iščekuje momenat da može pokazati svoje znanje i umeće, i koja bi s tih takmičenja ponela mnoge nove snage i oduševljenja za sokolski rad. Ali kako se je ove godine odzvalo više jedinica nego prešlih godina nadati se je, da će ubuduće ovoj dužnosti udovoljiti svaka jedinica, koja imadne objektivne uslove ve za to.

Prema pravilniku o naraštajskoj zastavi ove godine je osvojio župsku zastavu Sokolsko društvo Sarajevo Matica. Ova naraštajska zastava ustanovljena je 1924. godine prilikom pokrajinskog sleta. Godine 1924. a i 1925. ovu naraštajsku zastavu osvojila je vrsta Sokolskog društva Sarajevo Matica, 1926. Visoko, 1927. Sarajevo Matica, 1928. nije održano takmičenje, 1929. Sarajevo Matica, 1930. nije održano takmičenje, 1931., 1932., 1933. društvo Sarajevo Matica nije imala takmaca, a 1934. nije održano takmičenje.

Pregled rezultata i uspeha ovoga takmičenja bio bi ovakav:

1. Muški naraštaj — viši odeo:

a) Odeljenja:

I mesto društvo Sarajevo Matica 296.28

II mesto društvo Sarajevo II 260.72

III mesto Vareš Majdan 258.55

b) Pojedinci:

I mesto Baruh Jakob Sarajevo Matica 81.02 (diploma)

II mesto Mičanović Borko Vareš Majdan 74.40

III mesto Petković Veljko Sarajevo Matica 74.07

2. Muški naraštaj — niži odeo:

a) Odeljenja:

I mesto društvo Travnik 329 (diploma)

II mesto društvo Sarajevo I 317.02

III mesto društvo Sarajevo Matica 299.66

b) Pojedinci:

I mesto Tomić Slobodan Travnik 82.83 (diploma)

II mesto Bogdanović Slobodan Travnik 82.60 (diploma)

III mesto Munišić Nikola Sarajevo I 81.47 (diploma)

3. Ženski naraštaj — viši odeo:

a) Odeljenja:

I mesto Sarajevo Matica 348.08 (diploma)

II mesto Sarajevo II 327 (diploma)

III mesto Breza 209.93

b) Pojedinci:

I mesto Sušić Milica Sarajevo II 87.5 (diploma)

II mesto Koritnik Štefica Sarajevo Matica 87.33 (diploma)

III mesto Knežević Anka Sarajevo II 87 (diploma)

4. Ženski naraštaj — niži odeo:

a) Vrsta:

I mesto Sarajevo Matica 335.83 (dipl.)

II mesto Vareš Majdan 328.5 (dipl.)

III mesto Sarajevo II (prva vrsta) 305.43

b) Pojedinke:

I mesto Bilić Ljubica Sarajevo Matica 85.25 (diploma)

II mesto Sokolović Mila Sarajevo Matica 83.58 (diploma)

III mesto Horak Kristina Vareš Majdan 83.5 (diploma)

BREZA. — Razvijanje društvene zastave. — Proslava desetgodišnjice opštanka društva i javni čas. Na jedan retko zabeleženi način, proslavilo je Sokolsko društvo Breza na Vidovdan desetgodišnjicu svoga opštanka i svog napornog i požrtvovnog rada. O radu i životu ovoga društva govorio je br. Udovičić u svom lepom i opsežnom predavanju.

Požrtvovni rudari radnici poklonili su Sokolskom društvu divno izrađenu sokolsku zastavu. Svečanost razvijanja i osveštenja zastave otpočela je u 10 1/2 časova pre podne, na letnjem vežbalištu Sokolskog društva Breza. Svečanost je otvoren u ime Sokolskog društva Breza, načelnik br. Tafro nakon čega je obavljen verski obred osvešćivanja zastave.

S nekoliko biranih i toplih reči, načelo podvlačeći lep gest radnika rudara koji zastavu darovaše, br. ing. Vukanović, starešina društva i zameđnik kuma, privezao je na zastavu kumovskog traka. Darovaoci zastave preko trojice svojih izaslanika, rudara, u rudarskim uniformama, unošeli se posve u ovaj svečani momenat, predali su zastavu u ruke rukovoda, a ovaj predaje zastavu u ruke načelniku društva, a ovaj predaje zastavu načelniku.

Nakon toga svrstana je povorka u kojoj je učestvovalo 7 konjanika, sokolska glazba, 19 članova u sokolskim odorama, 26 članova sokolske čete, 97 naraštajaca, naraštajki i dece, i mnogo brojno građanstvo koje se toj povorci priključilo. Povorka je završena defileom ispred zastave i predstavnika vlasti i župe.

Pošle povorce održan je uobičajeni Vidovdanski pomen svima palim borcima za narodno oslobođenje i ujedinjenje.

U 3 sata po podne održan je na letnjem vežbalištu javni čas gde su sve tačke popunili vežbači Sokolskog društva Breza i tim pokazali pravu svoju snagu.

Kao gosti nastupili su naraštaj Sokolskog društva Vareš Majdan i ženska deca istoga društva. Od ostalih tačaka na naročito lep prijem našlo je brojno takmičenje muškog naraštaja društva Breza. Cela svečanost protekla je u užornom redu, a javni čas posetilo je oko 400 duša.

SARAJEVO. — Javni čas Sokolskog društva Sarajevo Matica, 2. jula Sarajevo je bilo iskićeno sokolskim odorom, jer je toga dana Matica, koja inače daje sarajevskom sokolskom životu ton i boju, priredila svoj godišnji javni čas uz koji su bile povezane i još neke druge sokolske svečanosti. Pre podne u 11 1/2 sati priredena je povorka, koja je prošla glavnim ulicama i koja je oduševljeno pozdravljana i zapisana svečem od građanstva. Svi Sokoli u povorci bili su zakićeni lišćem lipa — slovenskog drveta.

U 4 1/2 sata posle podne počeo je javni čas na lepon i ukrasenom letnjem vežbalištu društva Matica, kojem su osim Sokola svih četiri društava prisustvovali i mnogi odišćeni gosti. Javni čas je otvoren starčešina društva brat Aleksa Starčević s nekoliko biranih sokolskih reči i pozdrava. Iza toga je načelnik župe brat Lavrač Oskar predao župsku zastavu naraštajskoj vrsti posrednicu. Odmah zatim društveni načelnik brat Ažman podelio je diplome takmičarima na II pokrajinskom sletu i u Visokom. Čitav program javnog časa bio je odlično izveden i sokolski do teran.

Na večer je na istom letnjem vežbalištu priredena vrlo dobro posećena zabava s biranim programom.

Župa Sušak - Rijeka

BRLOG. — Manifestacije Bugarskoj. Dana 12. jula u 4 sata po podne Sokolska četa priredila je veoma sponzana manifestacija povodom nastupa jugoslovenskih Sokola na VIII svečanom sletu u Sofiji. — Govor o jugoslovensko-bugarskom zbljenju održao je brat Karleša.

Posle svega je izveden tehnički program sa vežbama i narodnim kolima.

KORENICA. — Zabava. Naše društvo priredilo je svoju zabavu na dan osvećenja bolnice — zadužbine Vitezškog Kralja Aleksandra I Ujedinitelja. Ovoj zabavi društvo je dalo značaj prosvetne manifestacije, kao što i dolikuo svečanom dan

naraštaja, odeljenje dece, porodične skupine, prva pomoć, vodstvo tabora, ekonomat, blagovaonica i t. d. Kao prava vojska: svaki zna gde mu je mesto, koja mu je dužnost i kako je mora izvršavati.

Disciplina u taboru upravo je uzorna. Brat Todorović, župski načelnik, kao voda tabora, sa sigurnim i prokušanom rukom starog Sokola znao je da sokolskim načinom narinje svoj ugled čitavoj ovoj skupini. Strog je, ali neverovatno cenjen i poštivan bas zbog te discipline, koja je skroz na skroz pravična i potrebna, a kojoj se svi bez susetanja drage volje pokrovaju.

U taboru ih ima 120; redom se izmenjuje skupina po skupina. Svi se oni neverovatnom ljubavlju susreću, bratski ophode i potpomažu. Dobrovoljno se pokoravaju strogoj sokolskoj disciplini, i braća i sestre, i naraštaj i deca. Nema među njima razlike, iako se u gradanskim pozivima i te kako razlikuju po svojim položajima i po svojem materijalnom stanju. Jedna savršena obiteljska harmonija vlađa čitavim ovim logorom, harmonija bratska, sokolska.

Svojim sokolskim životom pobuduju braća Novosadani opšti interes. Opšte priznanje i dirljenje. Njihovo medusobno ophodenje, kao i ophodenje s domaćom omišljaskom braćom i ostalim meštanima daje snažan utisak sokolskog ispravnog odgoja. Njihovo je vreme određeno na minutu: vežbanje, kupanje, sunčanje, spavanje i drugo. Poduzimaju duže i kraće izlete morem i kopnom, da se potpuno upoznaju s krajem i životom svoje sadašnje bliže i daljnje okoline.

Braća Novosadani dobro iskorijenu i sunce, i vodu, i vazduh. Njihova opaljena lica, njihovo telo brončane boje najbolje to pokazuje. Kako su zadovoljni pokazuje njihov večiti smešak na licu, njihovo vedro rasploženje i stvaranje plana kako će i naredne godine da provedu svoje slobodno vreme na obalama našeg divnog mora, u našem lepotu, slikovitim sokolskom Omišlju. (Klj.)

Zupa Šibenik - Zadar

MANDALINA. — Gradnja doma. Sokolsko društvo Mandalina započelo je na 1. jula o. g. gradnjom svoga doma.

Do sada smo planirali sokolsko zemljište. Lagumali smo preko 300 m² kamena. Ovaj kamen ćemo upotrebiti za gradnju, tako da ćemo ga samleti do 250 m² za beton. Zidaćemo u betonu, jer je sada, kad je pocenio cement, gradnja u betonu najcenija.

Sokolski dom u Mandalini neće samo unaprediti Sokolstvo našeg mesta i okolice i s njime skopćani uzgoj duše i tela, nego će mnogo koristiti napretku i blagostanju meštana. Svi oni, koji su danas, radi nestasice društvenih prostorija, prisiljeni da zalaze u krême, gostonice i kavane, posle gradnje našeg doma, okupljaće se u njemu: vežbati, uzbogati, prosvetiti, a i zabavljati i tako izbegavati ona mesta i one prigode, koje su na njih veoma nepovoljno delovale i kvarile ih u raznim smerovima. Mi najbolje možemo prouštiti što vredi sokolski dom za prilike našeg mesta; za meštane, vojnike Kr. mornarice, radnike Šipada i seljane okolice.

Prijatelji mandalinskog Sokola i Sokolstva pomoći će ovaj naš napor i pothvat hitno i obilno, jer su sada prilične takve, da se dom može sagraditi i lakše i cenije. Članovi su odusevljeni i doprinose nove žrtve. Svesni su i puni vere da naše poduzeće mora uspeti na korist Sokolstva, naroda i domovine. uprava od upravne

MANDALINA. — Sokolsko društvo Mandalina u Rogoznici. Mandalinski Soko priredio je u nedelju 7. jula s motornom lađom izlet u Rogoznicu s preko 100 učesnika svojih članova i članica. Pratio ga je tamburaški zbor.

Za lađom mandalinskog Sokola plovio je »Kozjak« s izletnicima br. Sokolskog društva Šibenik. »Mučenica« s izletnicima iz Mandaline pristala je u Primoštenu, da ukrea onamošnju glazbu, a kad je navalilo mnogo Sokolova iz mesta i okolice prepustila je ovo »Kozjaku«.

U Rogoznici dočekali su nas odusevljeni i bratski Sokolsko društvo Rogoznica s glazbom i meštani. U zboru dočekali su Sokolovi Mandaline i Rogoznice, br. Sokolsko društvo Šibenik i ostale izletnike. Uredila se divna povorka. Javna vežba održala se na obali lepo iskičenoj i uređenoj. Vežbali su sve kategorije vežbe, koje su propisane za dogodišnji slet. Sudjelovala su Sokolska društva Mandalina, Rogoznica i Šibenik. Vežbe su vrlo dobro uspele.

Jesam li posao preplatu za sokolske liste?

ROGOZNICA. — Javna vežba. Sokolsko društvo Rogoznica priredilo je svoju prvu javnu vežbu u nedelju 7. VII uz sudjelovanje bratskih društava Šibenik, Mandalina, Primošten i bratskih četa Stavor i Široke. Izletnički parobradi stigli su u 4 sata u Rogoznicu, dočekani od celokupnog članstva mesnog društva na čelu s upravom i muzikom.

Nakon što su se iskrcala braća gosti formirala se ogromna povorka, koja je prošla kroz čitavo mesto i bila na svakom koraku od čitavog gradanstva najsrdičnije primljena i pozdravljana poklicima i posipana cvećem. Ova povorka imala je osobiti značaj propagande Sokolstva u našem mestu i okolini.

U 5 sati počela je javna vežba na provizornom vežbalištu, koje je uz požrtvovanost mesnog društva i njenog članstva bilo ukusno uredeno i lepo okičeno zelenilom.

Na ovoj javnoj vežbi nastupile su sve kategorije; vežbe su bile primljene burnim aplauzom, koji je bio nagrada radu načelnštva. Nakon svršenih vežbi izvršena je smotra svih kategorija, koje su nastupale. Zatim se digao starešina župe brat Miloš Triva, koji je toplim rečima pozdravio mesno društvo i pohvalio ga u njegovom načelnom radu. Istačao je ujedno da je ovo najmlađe društvo, koje potпадa pod njegovu župu, polučilo ovim svojim prvim nastupom pohvalom i zavidan uspeh. Zatim je rekao, da uspeh ovog nastupa ne sme da bude nagrada, nego potstrek upravi i članstvu Sokolskog društva Rogoznica za daljnji rad, napredak i širenje sokolske misli na ovoj izloženoj i značajnoj tačci našeg plavog Jadranu. Svoj govor završio je poklicima Mladom Kralju, Otadžbinu i Sokolstvu. Nakon toga je sokolska glazba otsvirala državnu himnu.

U 9 sati krenule su izletničke lade prepune zadovoljnih i ushićenih izletnika i braće.

Zupa Tuzla

SLET SOKOLSKA ŽUPA TUZLA

Razvijanje naraštajske zastave.

Dana 28., 29. i 30. junu t. g. Sokolska župa Tuzla održala je veliki Vidovdanski slet i istovremeno proslavila petnaestogodišnjicu svog uspešnog sokolskog rada.

Može se kazati, da je ovo bio jedan od najvećih sletova, koje je do danas ova župa priredila, jer je na istom učešću preko stotinadeset sokolskih jedinica s teritorija župe Tuzla.

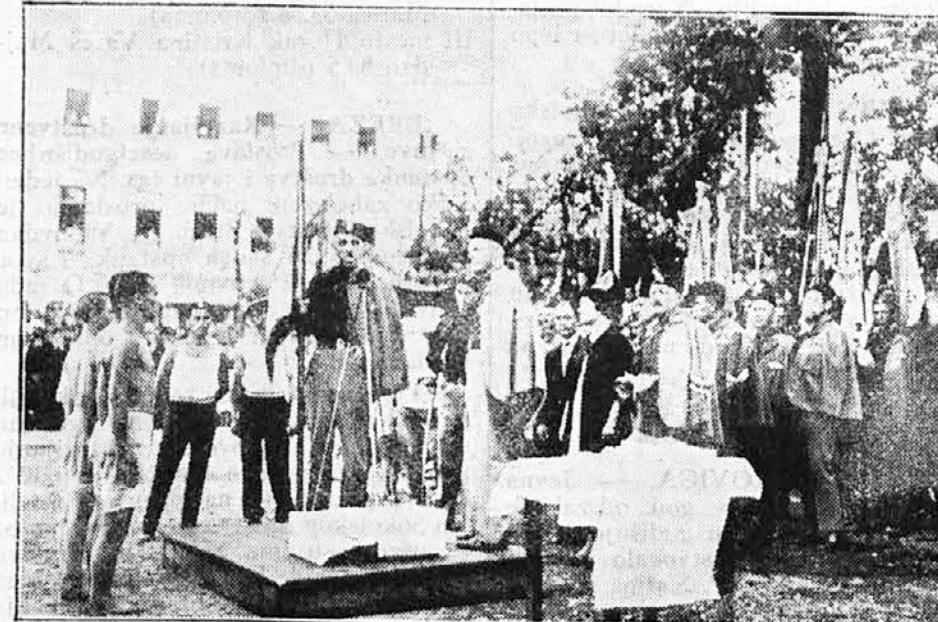
Na dan 28. i 29. na igralištu »Zrinjskog« obavljena su takmičenja svih kategorija, sviju sokolskih jedinica pod vodstvom svojih prednjaka, a u prisutnosti izaslanika Saveza SKJ brata Vojinovića. Za ovo takmičenje pok-

zali su veliki interes kako članovi tako i građanstvo.

Dolazak preko 2000 Sokola sa strane, rodoljubivo građanstvo grada Tuzle, pozdravilo je ličnim prisustvom, kićenjem grada državnim zastavama, patriotskim plakatama i zelenilom, koje je ukrašavalo i najmanju kuću tuzlanske čaršije, pa nije ni čudo što je sokolsko poselo 28. i sokolsko pozorište 29. bilo tako dobro posećeno, da

u vežbama celokupnog članstva sviju kategoriju. Pod komandom i požrtvovanošću župskog načelnika i načelnice sestre Dese Dordićeve sve su vežbe izvedene na opšte zadovoljstvo, a naročito su pozdravljeni vojnici i sokolske čete, koje su svojim preplanulim licem zaista predstavljali izraz naše moralne i fizičke snage.

Po završenim vežbama na vrlo lep i svečan način izvršeno je razvijanje

Razvijanje naraštajske zastave Sokolskog društva Tuzla

velika sokolska sala nije mogla primiti sve goste, već se je za ovu svrhu moralno upotrebiti i letnje vežbalište Sokolskog društva Tuzle.

U nedelju 30. junu može se s pravom reći, da su cela Tuzla i njena okolina disali čistim sokolskim duhom; već od ranog jutra cela varoš dobila je fisionomiju opštug slavlja, koje je dostiglo svoju kulminaciju u 11. časova, kada je kroz gradske ulice prodefilovalo preko 2000 Sokola pozdravljeni patriotskim ovacijama i zapisani cvećem od strane građanstva i školske dece, koja su činila gusti špalir počev od sokolskog doma pa kroz sve ulice kuda je povorka prošla.

Tačno u 16. časova istoga dana, a u prisustvu izaslanika g. Ministra vojske i mornarice pukovnika g. Vasića, izaslanika bana Drinske banovine sreskog načelnika br. B. Aleksića, izaslanika Saveza SKJ brata Vojinovića, predsednika tuzlanske opštine br. Muradbegu Zaimoviću i ostalih predstavnika vojnih i civilnih vlasti, a pred preko sedam hiljada gledalaca počeo je javni čas.

Javni čas je otvorio svojim kratkim, ali sadržajnim govorom starešina župe br. Jovan Petrović. Posle njega u svom govoru izneo je istorijat župe Tuzla i njen rad za minulih petnaest godina br. Vojko Vukanović, koji je naročito podukao napredak ove župe i stalni priraštaj njenog članstva.

Zatim se prešlo na izvođenje ostatog dela programa, koji se je sastojao

zastave, koju je naraštaju društva Tuzla darovao njihov vredni i neumorni starešina brat Nikifor Todić.

Pre no što je preko prosvetara br. Jovana Durišića predao naraštaju zastavu, brat Todić je prisutne pozdravio patriotskim i vrlo temperamentalnim govorom u kome je naraštaju stavljen u amanet da svojim sokolskim mišicama čuvaju i brane veliku i moćnu Jugoslaviju, čije je snažne temelje udario neumrli vitez Blaženopović i Kralj Aleksandar I Ujedinitelj, jer u Aleksandrovskoj Jugoslaviji može opstati samo onaj, koji je uvek spremjan za ovu zemlju i život svoj položiti, a odbaciti sve ono što truje naš nacionalni život.

Zatim je razvijena vrlo lepa i bozata zastava, kojoj je kumovala sestra Nada Todić.

Posle ovoga župski načelnik objavio je rezultat dvodnevog takmičenja, pa je kao prve u srednjem razdoblju proglašena ova braća i sestre: Mešić Mehmed, Tuzla 841 bod, Milić Milić, Lukavac 814 bodova, Vajand Anton Lukavac 774 boda, Stanić Ante, Tuzla 692 boda i Kolaković Vojna, Brčko 439 boda.

S ovim je javni čas završen, a odatle veliki broj gostiju u najboljem redu i velikom raspoloženju otišao je u Sokolski dom, gde je priređen kerme.

Specijalni vozovi odvezli su vesele i raspoložene goste sa strane.

I. B. B.

Zupa Varaždin

NOVO SELO. — Javni nastup. Sokolska četa Novo Selo kod Varaždina održala je dne 14. jula o. g. u 3 sata po podne svoju IV javnu vežbu uz sudjelovanje Sokolskog društva Varaždin i susjednih Sokolskih četa Bartolovec, Strahoninec i Ivanovec. Od strane župe i matičnog klučstva prisustvovala su braća: Rubinčić Mati i Jadrošić Marija. Javna vežba održana je u prostranom i lepo uređenom dvorištu br. Mirke Kajhane. Pre samog nastupa pozdravio je starešina čete sve prisutne, nakon čega je u kratkom govoru rekao nekoliko toplih reči o Sokolstvu uz klicanje Nj. Vel. Kralju Petru II, Kraljevskom Domu i Jugoslaviju; glazba je nato intonirala državnu himnu. Zatim je održao vrlo lep govor zamenik starešine matičnog društva brat Rubinčić M. Posle njega je govorio brat Jadrošić M. o značenju sokolskih javnih nastupa, o sletu braće bugarskih »Junaka« i o ljubavi Sokolstva prema ujedinjenoj domovini Kraljevini Jugoslaviji.

Nakon održanih govorova otpočela je javna vežba na kojoj se nastupalo ovim redom: 1) Muška deca Sokolske čete Novo Selo (24). 2) Muški naraštaj Sokolske čete Bartolovec i Strahoninec (19). 3) Ženski naraštaj Sokolske čete Bartolovec (6). 4) Muški naraštaj Sokolske čete Novo Selo (14). 5) Članovi sokolskih četa i društva Varaždin (24). 6) Vrsta članova Sokolskog društva Varaždin na preči.

Pojedine kategorije predvodio je načelnik domaće čete brat Topolnjak Antun. Sve tačke programa izvedene su skladno i lepo, te su u tehničkom pogledu potpuno zadovoljive. Pridružio je prisustvovalo oko 250 osoba, većim delom seljaci iz mesta i bliže okoline, koji su s velikim interesom pratili tok javnog nastupa. Ova javna vežba uspela je u svakom pogledu vrlo dobro. Posle izvršenog programa razvilo se narodno veselje.

Zupa Zagreb

BANSKI GRABOVAC. — Javna vežba. Ova četa održala je na dan svestog Jovana Krstitelja dne 7. jula t. g. svoju javnu vežbu, kojoj su sudjelovale Sokol. čete i to Gor. Klasić, Majski, Poljane, Jakubovec, Donji Klasić, Majski Trnik, Veliki Šušnjar, Ravno Rašće i Vlahović, a ostale čete bile su zastupane po svojim delegatima. Osim uvedenih bilo je društvo Glini zastupano po delegatima i limenom glazbom Doma maloletnika, te istom školu na čelu s direktorom bratom Đordjem Gavrilovićem.

Javna vežba uspela je iznad očekivanja; vežbe su se održale uzorno i u svakom pogledu na doстоjni visini. Poset promatralaca bio je odličan — oko 500 osoba većinom seljaštva. Posle nastupa razvila se zabava.

Ovlašćujte u „Sokolskom glasniku“!

172-11
Zastave u svima izradama
Druževne, sokolske i brodarske
Razaslijem brzo i jektino. —
Adresa: Radionica zastava
AVINKLER JOSIP, Subotica
Oferat i cenovnik besplatno.

171-31
KLJUČE
već vrat no
fotografijah
ali risbah
izvršuju
naš solidnije
KLISARNA ST-DEU
LJUBLJANA-DALMATINOVA 13

Vse tiskovine za sokolska društva, potrebne knjige za sokolske knjižnice, vabila, letake, lepake za sokolske priredite Vam izdela Učiteljska tiskarna. Tiska šolske, mlađinske, leposlovne in znanstvene knjige, časopise, revije, vizitke, bloke, račune, jedilne liste, posmrtnice in mlađinske liste. Ilustrira knjige v eno- in večbarvnem tisku. / Lastna tvorница šolskih zvezkov. Knjigoveznica. Oddelek za učila z veliko zalogo slik naših velmož

KNJIGARNA
V LJUBLJANI
PODRUŽNICA
V MARIBORU
Tyrševa ulica štev. 44
**UČITELJSKA
TIKARNA**
V LJUBLJANI, FRANČIŠKANSKA 6

JUGOSLOVENSKA SOKOLSKA MATICA

u Ljubljani

registrovana zadružna s ograničenim jamstvom

opskrbljuje u smislu čl. 2 svojih pravila sve sokolske organizacije u zemlji sa svim potrepštinama, koje su potrebne za izvadjanje programa i za postignuće ciljeva našega Sokolstva. Izdaje i rasporečava tiskarice, knjige i brošure sokolsko-programatskog, uzgojnog i propagističkog sadržaja, plakate, diplome, značke, legitimacije i muzikalije

Prodaja odora sviju kategorija